

Juncker-plan

Hoe gaan we € 315 miljard besteden?

Een belangrijk onderwerp op het congres van FIEC was naast het Juncker-plan de competitiviteit van onze sector en de relatie tussen die twee. Dit kwam onder meer aan bod op een workshop met experts die voor de gelegenheid uitgenodigd waren. De Confederatie schotelde hen enkele pertinente vragen voor.

DEBAT - V.l.n.r.: Sam Hägglund (secretaris-generaal van de Europese federatie van de werknemers in de bouw- en de houtsector), Gauthier Bourlard (lid van de raad van bestuur van de EIB), Sirpa Pietikäinen (Europees parlements lid), Alessandro Carano (economisch en financieel adviseur bij de Europese Commissie) en Jean-Louis Marchand (ondervoorzitter FIEC).

De workshop was gewijd aan de economische factoren die de competitiviteit bepalen, en de experts lieten er geen twijfel over bestaan: het Juncker-plan is een kans die de bouw niet mag missen. Gauthier Bourlard, Belgisch vertegenwoordiger in de raad van bestuur van de Europese Investeringsbank IEB, legde uit.

Gauthier Bourlard: "Wat betreft investeringen is het inderdaad een enorme kans. De bouw is een van de sectoren die het meeste geleden hebben onder de economische crisis die in 2008 uitbrak. Sindsdien gingen er in de Europese bouw ongeveer twee miljoen banen verloren. Het Jun-

cker-plan biedt ons een grote kans om de manier te veranderen waarop we al jaren functioneren."

HOE WERKT HET?

De basis van dit investeringsplan is een bedrag van € 21 miljard in een Europees Fonds voor Strategische Investerings (EFSI). € 16 miljard komt uit de Europese begroting en € 5 miljard wordt ingebracht door de Europese Investeringsbank (EIB). Deze basis kan worden aangevuld met de inbreng van andere publieke en private contribuanten. Het basisbedrag zou in twee fasen een hefboomeffect moeten creëren. In een eerste fase zou de EIB drie euro investeren in risicoproducten voor

elke euro uit het EFSI. Op drie jaar tijd zou € 60 miljard opgehaald moeten kunnen worden. In een tweede fase zouden deze investeringen privébeleggers moeten aantrekken voor een bedrag van vijf euro voor elke euro die de EIB investeert. Op die manier zou vijftien euro totale investeringen gegenereerd moeten worden voor elke euro die de overheid inzet. Het resultaat zou ongeveer € 315 miljard bedragen.

De EIB speelt een centrale rol in het Juncker-plan. Niet alleen omdat ze miljarden inbrengt, maar ook omdat alleen zij en de Europese Commissie vertegenwoordigd zijn in het investeringscomité. Die beslissing is genomen om iedere politieke

beïnvloeding te voorkomen. De projecten komen alleen in aanmerking als ze economische meerwaarde creëren. Bovendien moeten ze ook privémiddelen kunnen verzamelen.

KANS? JA, MAAR ...

Het oordeel van de experts op de workshop over het Juncker-plan was overwegend positief. Maar ze wezen ook op enkele minpunten. Bovendien zijn er nog onbeantwoorde vragen.

Het plan is hoofdzakelijk bedoeld voor de financiering van projecten voorgesteld door de privésector. Het zijn de ondernemers die de nodige impulsen moeten geven. Maar het overgrote deel van de voorstellen die ons land deed vinden hun oorsprong in de overheid. Bedrijven zijn wel bereid om in een publiek-private samenwerking te stappen, maar het succes daarvan is niet gegarandeerd. Zo kwam een PPS voor de aanleg van een nieuwe tramlijn in Luik onlangs nog in moeilijkheden. In tegenstelling tot verschillende buurlanden heeft ons land ook geen goed ontwikkelde cultuur van concessies. Als ze alles willen controleren en

LEDEN VAN DE CONFEDERATIE STUREN DE DEBATTEN

Verscheidene leden van onze beroepsorganisatie interpelleerde de experts in de workshop. Ze deden dat niet persoonlijk maar in korte video's waarin ze de problemen aankaartten waarmee aannemers dagelijks moeten afrekenen. Eén van hen was Marc Peeters (Managing Director BAM Belgium en voorzitter van ADEB-VBA). Hij klaagde het gebrek aan investeringen in Europa en België aan. Marc Ruebens (zaakvoerder DRPB en voorzitter Confederatie Bouw Brussel-Hoofdstad) had het over de werkgelegenheid in de bouw en het aantrekken van jongeren. Jef Lembrechts (CEO Vanhout en voorzitter VCB) had bedenkingen bij de situatie van PPS in ons land, en vroeg of kmo's ook zouden kunnen profiteren van het Juncker-plan.

Alle sectoren, maar zeker de bouw, hebben behoefte aan effectieve oplossingen voor hun problemen. Oplossingen aandragen, dat is de uitdaging waarvoor de Europese Commissie en het Juncker-plan staan.

inzetten van buitenlandse arbeidskrachten. De enige oplossing is een grondige wijziging van de Europese richtlijnen en reglementeringen ter zake. Maar Marianne Thyssen, de Europese commissaris die over dit dossier gaat, heeft nog geen duidelijk standpunt ingenomen.

Enkele jaren geleden was de detachering van buitenlandse werknemers een relatief beperkt fenomeen. Maar sinds 2011 is er sprake van een explosie. De Belgische bouwbedrijven vragen daarom een *level playing field*: een gelijke behandeling voor iedereen. Komt die er niet, dan blijft het probleem bestaan, met soms onverwachte gevolgen, aldus Sam Hägglund (secretaris-generaal van de Europese federatie van de werknemers in de bouw- en de houtsector). Hij merkte op dat de opleidingsgraad van de werknemers wel eens achteruit zou kunnen gaan.

“Zonder de steun van een bouwconfederatie zien kmo's misschien geen cent van het Juncker-plan”

niets willen toevertrouwen aan de privésector, dan lopen onze overheden op alle niveaus het risico dat ze geen stuk van de Europese koek zullen krijgen.

HET SOCIALE ASPECT

Voor een sector die snakt naar investeringen, is het Juncker-plan vanzelfsprekend hoopgevend. Maar bij monde van haar voorzitter Colette Golinvaux merkte de Confederatie op dat er nog andere gevaren onze sector bedreigen. Eén van de grootste problemen van de Belgische bouw is dat hij overspoeld wordt met buitenlandse arbeidskrachten die naar onze bouwplaatsen gedetacheerd worden. Zij leiden tot banenverlies in Belgische bedrijven, omdat ze veel goedkoper zijn. De socialezekerheidsbijdragen moeten in het land van oorsprong betaald worden, en daar liggen deze vaak lager – veel lager – dan in ons land.

Unfaire concurrentie is het resultaat, om nog maar te zwijgen van de sociale dumping die dikwijls gepaard gaat met het

JEAN-LOUIS MARCHAND – “Kmo's lopen het risico dat ze geen cent van het Juncker-plan zullen zien.”

VERGEET DE KMO'S NIET

Jean-Louis Marchand (ondervoorzitter FIEC) sprak de vrees uit dat kmo's niet zullen kunnen profiteren van het Juncker-plan. De bouw is een typische kmo-sector: de veertien miljoen mensen die we in Europa werk geven, zijn aan de slag in drie miljoen bedrijven. De grote meerderheid van de aannemers in de EU beheert dus een klein firma.

Jean-Louis Marchand: “Het Juncker-plan wil € 240 miljard uittrekken voor grote infrastructuurwerken en € 75 miljard voor kmo's. Maar zonder een lokaal steunpunt zoals een nationale bouwfederatie zou het wel eens kunnen dat de kmo's geen eurocent van dat geld zien. Ik vraag me af hoe we een correcte verdeling van de middelen zullen garanderen.” ■

info: www.fiec.eu